

Vergaderjaar 1985–1986

19 261

Verzekering van werknemers tegen geldelijke gevolgen van werkloosheid (Werkloosheidswet)

Nr. 16

TWEEDE NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 21 maart 1986

In het voorstel van wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I. Artikel 16 wordt gewijzigd als volgt:

1° In het eerste en tweede lid wordt «week» vervangen door: kalenderweek.

2° In het tweede lid wordt «weken» vervangen door: kalenderweken.

3° In het derde lid wordt de puntkomma na onderdeel b vervangen door een punt, waarna «en» en onderdeel c vervallen.

4° Na het derde lid worden een nieuw vierde en vijfde lid toegevoegd, luidende:

4. Voor de toepassing van deze wet en de daarop berustende bepalingen is de eerste dag van werkloosheid de eerste dag waarop een verlies van een of meer arbeidsuren intreedt in de kalenderweek waarin het arbeidsurenverlies, bedoeld in het eerste lid, zich voordoet.

5. Voor de toepassing van deze wet en de daarop berustende bepalingen is de maandag de eerste dag van de kalenderweek.

II. Artikel 19, eerste lid, onderdeel g, wordt vervangen door:
g. rechtens zijn vrijheid is ontnomen);

III. Artikel 20 wordt gewijzigd als volgt:

1° In het eerste lid, onderdeel c, vervalt, onderdeel a, b, c, e, f, g, h, i of j».

2° In de aanhef van het derde lid wordt «onderdeel b» vervangen door: onderdeel a en b.

3° In het derde lid, onderdeel a, wordt «vijf uren arbeid als werknemer» vervangen door: vijf of de helft van zijn arbeidsuren arbeid als werknemer.

4° Na het vijfde lid wordt een nieuw zesde lid toegevoegd, luidende:

6. De Sociale Verzekeringsraad is bevoegd regels te stellen met betrekking tot het geheel of gedeeltelijk eindigen van het recht op uitkering bij samenloop van uitkeringen op grond van deze wet.

IV. Artikel 21 wordt vervangen door:

Artikel 21

1. Indien het recht op uitkering op grond van artikel 20, eerste lid, onderdeel a, b of c, geheel of gedeeltelijk is geëindigd en vervolgens de

omstandigheid die tot dat eindigen heeft geleid heeft opgehouden te bestaan, zonder dat een nieuw recht op uitkering als bedoeld in artikel 15 is ontstaan, herleeft het recht op uitkering met inachtneming van artikel 8 en de op grond van het tweede lid gestelde regels.

2. De Sociale Verzekeringsraad stelt regels met betrekking tot de periode waarbinnen het recht op uitkering kan herleven, indien het recht op uitkering is geëindigd:

- a. wegens een omstandigheid als bedoeld in artikel 19, eerste lid, onderdeel e, g en j;
- b. op grond van artikel 20, eerste lid, onderdeel b, wegens het niet voldoen aan de voorwaarde, bedoeld in artikel 16, eerste lid, onderdeel b.

V. Artikel 24 wordt gewijzigd als volgt:

1° Het tweede lid wordt vervangen door:

2. De werknemer is verwijtbaar werkloos geworden, indien hij:

- a. zich zodanig verwijtbaar heeft gedragen dat hij redelijkerwijs heeft moeten begrijpen dat dit gedrag zijn ontslag tot gevolg zou kunnen hebben;
 - b. ontslag heeft genomen, zonder dat aan de voortzetting van zijn dienstbetrekking voor hem zodanige bezwaren zijn verbonden dat deze voortzetting redelijkerwijs niet van hem zou kunnen worden gevergd.
- 2° In het derde lid vervalt de tweede volzin.

VI. Artikel 25, tweede lid, wordt vervangen door:

2. Indien de werknemer een verplichting als bedoeld in het eerste lid niet is nagekomen en de bedrijfsvereniging vermoedt dat hij deze verplichting eerder niet is nagekomen, is zij bevoegd de feiten en omstandigheden die bij het niet nakomen van de verplichting in het geding zijn, aanwezig te achten vanaf het eerste moment waarop deze zich naar haar vermoeden voordeden, tenzij de werknemer aannemelijk maakt dat die feiten en omstandigheden zich vanaf een later moment voordeden dan het moment vanaf welk de bedrijfsvereniging deze aanwezig acht.

VII. In artikel 26, eerste lid, wordt de aanduiding van de onderdelen h en i gewijzigd in i en j, waarna een nieuw onderdeel h wordt ingevoegd, luidende:

h. te voldoen aan de andere voorwaarden die de bedrijfsvereniging op grond van artikel 103, tweede lid, stelt;.

VIII. Artikel 27, tweede lid, wordt vervangen door:

2. Indien de werknemer bij het intreden van zijn werkloosheid een verplichting, hem op grond van de artikelen 25 en 26 opgelegd, niet nakomt, is de bedrijfsvereniging bevoegd de uitkering tijdelijk geheel te weigeren vanaf de eerste dag van zijn werkloosheid.

IX. In artikel 33, eerste lid, wordt na «uitkering» ingevoegd: in de regel.

X. In artikel 34, eerste lid, wordt «een uitkering, bedoeld in artikel 49» vervangen door: een uitkering als bedoeld in artikel 45, vijfde lid.

XI. In artikel 35 wordt «verricht» vervangen door: gaat verrichten en «heeft verdiend» door: verdient.

XII. Aan artikel 36 wordt een vierde lid toegevoegd, luidende:

4. Indien de bedrijfsvereniging gebruik maakt van haar bevoegdheid, bedoeld in dit artikel, stelt zij de werknemer daarvan onverwijld schriftelijk in kennis.

XIII. Aan artikel 37 wordt een vierde lid toegevoegd, luidende:

4. Indien de bedrijfsvereniging gebruik maakt van haar bevoegdheid, bedoeld in dit artikel, stelt zij de werknemer daarvan onverwijld schriftelijk in kennis.

Artikel 42

1. De uitkeringsduur is een half jaar, te rekenen vanaf de eerste dag waarop het recht op uitkering is ontstaan.

2. Indien de werknemer:

a. aantoont in de periode van vijf jaar onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van zijn werkloosheid ten minste gedurende drie jaar als werknemer in een dienstbetrekking van 8 of meer uren per week te hebben gestaan; of

b. onmiddellijk voorafgaande aan of op zijn eerste dag van werkloosheid recht heeft op een uitkering op grond van een wet als genoemd in artikel 19, eerste lid, onderdeel a, b, of c;

wordt de uitkeringsduur, bedoeld in het eerste lid, bij een arbeidsverleden van ten minste:

5 jaren, verlengd met drie maanden;

10 jaren, verlengd met een half jaar;

15 jaren, verlengd met een jaar;

20 jaren, verlengd met anderhalf jaar;

25 jaren, verlengd met twee jaar;

30 jaren, verlengd met twee en een half jaar;

35 jaren, verlengd met drie en een half jaar; en

40 jaren, verlengd met vier en een half jaar.

3. Het arbeidsverleden, bedoeld in het tweede lid, wordt vastgesteld door samentelling van perioden, gelegen in de vijf jaar onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van de werkloosheid, waarover de werknemer aantoont in een dienstbetrekking van 8 of meer uren per week te hebben gestaan en de periode gelegen tussen de 18e verjaardag van de werknemer en de dag, gelegen vijf jaar voor het intreden van zijn werkloosheid.

4. Perioden, waarin een persoon:

a. recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 80%, of een toelage ontvangt op grond van artikel 58, eerste of derde lid, van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, die al dan niet vermeerderd met een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering 70% of meer bedraagt van het dagloon, waarnaar de arbeidsongeschiktheidsuitkering is of zou zijn berekend;

b. ter zake van een dienstbetrekking op grond waarvan hem door het Rijk invaliditeitspensioen was verzekerd, recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 80%, of een toelage ontvangt die naar aard en strekking overeenkomt met een toelage als bedoeld in onderdeel a, die al dan niet vermeerderd met die arbeidsongeschiktheidsuitkering 73% of meer bedraagt van de middelsom, waarnaar de arbeidsongeschiktheidsuitkering is of zou zijn berekend;

c. een uitkering ontvangt op grond van hoofdstuk III van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 80% of een toelage op grond van dat hoofdstuk, die al dan niet vermeerderd met de arbeidsongeschiktheidsuitkering 70% of meer bedraagt van het dagloon, waarnaar de arbeidsongeschiktheidsuitkering is of zou zijn berekend;

d. na eindiging van zijn dienstbetrekking een uitkering ontvangt op grond van de Ziektewet, over de maximale duur, bedoeld in artikel 29, tweede lid, van die wet;

e. een uitkering ontvangt, die naar aard en strekking overeenkomt met een uitkering als bedoeld in onderdeel a of d;

worden, indien deze uitkeringen worden ontvangen in verband met een gewezen dienstbetrekking van 8 of meer uren per week, in aanmerking genomen voor de periode van drie jaar, bedoeld in het tweede lid, onderdeel a, en voor de perioden gelegen in de vijf jaar, onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van de werkloosheid, bedoeld in het derde lid.

5. Perioden waarin een persoon een tot zijn huishouden behorend kind beneden de leeftijd van 12 jaar verzorgt, zonder dat deze als werknemer in de zin van deze wet in een dienstbetrekking van 8 of meer uren per week heeft gestaan of een uitkering heeft ontvangen als bedoeld in het vierde lid, worden voor de helft in aanmerking genomen voor de periode van drie jaar, bedoeld in het tweede lid, onderdeel a, en voor de periode gelegen in de vijf jaar, onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van de werkloosheid, bedoeld in het derde lid.

6. Voor de toepassing van het vijfde lid worden als perioden van verzorging niet meegeteld de periode waarin:

a. de verzorgende persoon als werknemer in de zin van een wettelijke regeling inzake werkloosheid recht heeft op een uitkering ter zake van werkloosheid; en

b. de verzorging buiten Nederland plaatsvindt anders dan tijdens vakantie.

7. Indien er in een gezamenlijke huishouding meer verzorgende personen zijn als bedoeld in het vijfde lid, wordt voor de toepassing van dat lid als verzorgende persoon van het kind beschouwd, degene van deze personen die zij als zodanig hebben aangewezen. Ingeval geen verzorgende persoon wordt aangewezen is de bedrijfsvereniging bevoegd een van hen die naar haar oordeel als verzorgende persoon moet worden beschouwd, als zodanig aan te wijzen.

8. Voor de toepassing van het vijfde en zevende lid wordt onder:

a. een kind verstaan een eigen, aangehuwd of pleegkind;

b. een pleegkind verstaan een kind dat als een eigen kind wordt onderhouden en opgevoed.

9. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen:

a. met betrekking tot het vijfde en zevende lid nadere regels worden gesteld;

b. uitkeringen worden gelijkgesteld met de uitkering, bedoeld in het zesde lid, onderdeel a;

c. perioden worden gelijkgesteld met de periode, bedoeld in het zesde lid, onderdeel b.

XV. Artikel 43 wordt vervangen door:

Artikel 43

1. Telkens nadat het recht op uitkering na een gehele eindiging van dat recht is herleefd op grond van artikel 21, eindigt het recht op uitkering zoveel later dan de in artikel 42, eerste en tweede lid, genoemde periode als de periode tussen de eindiging en de herleving van het recht op uitkering heeft geduurd.

2. Indien het recht op uitkering, waarvan de duur wordt bepaald door artikel 42, eerste en tweede lid, door het verrichten van arbeid als werknemer geheel of gedeeltelijk is geëindigd en vervolgens na beëindiging van die arbeid een nieuw recht op uitkering is ontstaan als bedoeld in artikel 15, zonder dat aan de voorwaarde, bedoeld in artikel 42, tweede lid, onderdeel a, wordt voldaan, wordt de duur van die uitkering verlengd met de duur van de verlengde uitkering, bedoeld in artikel 42, tweede lid, die de werknemer als gevolg van de eindiging van het eerdere recht niet heeft ontvangen, verminderd met een half jaar.

XVI. Artikel 44, eerste lid, wordt vervangen door:

1. De uitkering op grond van deze afdeling wordt berekend naar het dagloon.

XVII. Artikel 45, vijfde lid, wordt vervangen door:

5. De in het tweede, derde en vierde lid bedoelde regels bevatten voor zover nodig bepalingen op grond waarvan voor een werknemer die naast een uitkering op grond van deze afdeling een uitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering of de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet ontvangt, dan wel een uitkering ontvangt die naar aard en strekking daarmee overeenkomt op grond van een regeling voor de persoon, bedoeld in artikel 7, eerste lid, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van minder dan 80%, een evenredige verlaging van het dagloon plaatsvindt, overeenkomend met een percentage dat gelijk is aan het verschil tussen 100 en het midden van de arbeidsongeschiktheidsklasse, waarin de werknemer is ingedeeld.

XVIII. Artikel 47 wordt vervangen door:

Artikel 47

De uitkering bedraagt per dag 70% van het dagloon.

XIX. De artikelen 48 en 49 vervallen.

XX. Artikel 50, tweede lid, wordt vervangen door:

2. De werknemer die:

- a. het einde van de uitkeringsduur, bedoeld in artikel 42, eerste lid, heeft bereikt; en
 - b. voldoet aan de voorwaarde, bedoeld in artikel 42, tweede lid, onderdeel a of b, doch uitsluitend wegens zijn arbeidsverleden geen recht heeft op verlenging van de uitkeringsduur, bedoeld in artikel 42, tweede lid,
- heeft recht op vervolgitkering.

XXI. Artikel 54 wordt vervangen door:

Artikel 54

1. Indien de uitkering op grond van afdeling II berekend was naar een dagloon lager dan het minimumloon, bedraagt de uitkering per dag 70% van dat dagloon.

2. Voor de werknemer die zijn arbeidsuren, bedoeld in artikel 16, niet volledig heeft verloren en de werknemer wiens recht op grond van artikel 20, derde lid, gedeeltelijk is geëindigd, bedraagt de uitkering per dag 70% van het minimumloon, vermenigvuldigd met het aantal uren werkloosheid per kalenderweek, gedeeld door het aantal uren dat de werknemer voor het intreden van zijn werkloosheid gemiddeld per kalenderweek arbeid verrichte. Het aantal voor het intreden van de werkloosheid gemiddeld per kalenderweek gewerkte arbeidsuren, bedoeld in de eerste volzin, wordt bepaald met toepassing van artikel 16, tweede en derde lid.

3. Voor de werknemer, bedoeld in artikel 45, vijfde lid, bedraagt de uitkering per dag 70% van een percentage van het minimumloon. Het percentage, bedoeld in de eerste volzin, is gelijk aan het verschil tussen 100 en het midden van de arbeidsongeschiktheidsklasse, waarin de werknemer is ingedeeld.

XXII. Artikel 60, eerste lid, wordt vervangen door:

1. De uitkering op grond van de vrijwillige werkloosheidsverzekering wordt tijdens de duur, bedoeld in artikel 42, berekend naar het dagloon.

XXIII. In artikel 64, onderdeel a, wordt «hebben geleid» vervangen door: leidden en de omstandigheden, die tot die toestand hebben geleid.

XXIV. In artikel 66, onderdeel b, wordt na «opzegging» ingevoegd: of de termijn van opzegging, die zou hebben gegolden als deze termijn was aangevangen op de op grond van onderdeel a door de bedrijfsvereniging vastgestelde dag.

XXV. In artikel 67 vervalt na «artikel 66,»: onderdeel a en b,.

XXVI. In artikel 70, eerste lid, wordt tussen «19,» en «21» ingevoegd: 20,.

XXVII. In artikel 88, vierde lid, wordt na «volgens welke de bedrijfsvereniging bevoegd is» ingevoegd: in afwijking van het derde lid.

XXVIII. Artikel 92 wordt gewijzigd als volgt:

1° Het eerste lid, onderdeel a, wordt vervangen door:

a. de op grond van deze wet over de eerste acht weken na het intreden van de werkloosheid te betalen uitkering aan de werknemer, die in de kalenderweek onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van zijn werkloosheid en in de in artikel 17, eerste en tweede lid, bedoelde periode in ten minste 26 weken bij dezelfde bedrijfsvereniging verzekerd is geweest;.

2° In het vierde lid wordt «40 dagen» vervangen door: acht weken.

XXIX. Artikel 102 wordt gewijzigd als volgt:

1° In het eerste lid, onderdeel b, wordt «de aanhef van artikel 42, tweede lid,» vervangen door: artikel 42, tweede lid, onderdeel a,.

2° In het tweede lid worden de onderdelen a en b vervangen door drie nieuwe onderdelen a, b en c, luidende:

a. onderbreking van werkloosheid door korte perioden van werken;
b. samenloop van meer dan een uitkering op grond van deze wet; of
c. samenloop van een uitkering op grond van deze wet en een uitkering op grond van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet of de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering.

3° Na het tweede lid wordt een nieuw derde lid toegevoegd, luidende:

3. De werknemer die recht heeft op uitkering op grond van Hoofdstuk IV, is ter zake van dit recht verzekerd bij de bedrijfsvereniging, waarbij zijn werkgever, die verkeert in een toestand als bedoeld in artikel 63, eerste lid, is aangesloten.

XXX. In artikel 103, tweede lid, wordt de aanduiding van de onderdelen c tot en met f gewijzigd in d tot en met g, waarna een nieuw onderdeel c wordt ingevoegd, luidende:

c. voorschriften in verband met de betaling van de uitkering door tussenkomst van de werkgever, indien tijdens werkloosheid de dienstbetrekking voortduurt;.

TOELICHTING

I. Artikel 16

In de nota naar aanleiding van het eindverslag van de nieuwe Werkloosheidswet (nWW) zijn de wijzigingen, vervat in dit artikel, aan de orde gekomen.

Het technische overleg met de Sociale Verzekeringsraad (SVr) en de Federatie van Bedrijfsverenigingen (FBV) waarop in paragraaf 1.1 van genoemde nota uitvoerig is ingegaan heeft geresulteerd in een beoordeling van de werkloosheid per kalenderweek. Zodra in een kalenderweek het arbeidsurenverlies, genoemd in het eerste lid, zich voordoet, is er sprake van werkloosheid.

Het intreden van de werkloosheid wordt bepaald door de eerste dag van werkloosheid, zoals die in het nieuwe vierde lid is omschreven. In de kalenderweek waarin zich een arbeidsurenverlies van vijf of de helft van het aantal gewerkte arbeidsuren voordoet is de eerste dag waarop een of meer uren worden verloren, de eerste dag van de werkloosheid. Voor de bepaling van de eerste werkloosheidsdag wordt derhalve buiten beschouwing gelaten of de werknemer beschikbaar is voor arbeid dan wel een uitsluitingsgrond op hem van toepassing is.

Het arbeidsurenverlies moet in beginsel feitelijk worden beoordeeld. Het arbeidsurenverlies kan zich derhalve ook tijdens de dienstbetrekking voordoen. Een en ander betekent evenwel niet dat als tijdens de dienstbetrekking niet gewerkt wordt, er te allen tijde onmiddellijk sprake is van werkloosheid. Mede aan de hand van recente jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep (CRvB) (RSV 1985, 192) kan worden geconcludeerd dat er pas dan sprake is van werkloosheid (verlies van arbeidsuren) wanneer de werkgever niet langer bereid of in staat is arbeid ter beschikking te stellen. Dit kan vooral van belang zijn in gevallen van schorsing of non-actiefstelling.

De bepaling van de eerste werkloosheidsdag is voor verschillende onderdelen in de nWW van belang. Het is allereerst het beoordelingsmoment voor de vraag of er recht op uitkering is ontstaan (artikel 17) en of een recht kan herleven (artikel 21). Voorts is de eerste dag van werkloosheid mede maatgevend voor de uitkeringsduur (artikel 42). Tenslotte komt de eerste dag van werkloosheid, als dag van het intreden van werkloosheid, onder meer voor bij het geldend maken van het recht op uitkering (artikelen 26 en 27) en bij de berekening van het dagloon (artikel 45).

Het nieuwe vijfde lid stelt de kalenderweek vast op maandag tot en met zondag.

II. Artikel 19

De hier voorgestelde wijziging is aangebracht naar aanleiding van een desbetreffende opmerking in het eindverslag van de leden van de fractie van de P.v.d.A. Verwezen moge worden naar paragraaf 3.4 van de nota naar aanleiding van het eindverslag.

III. Artikel 20

De in dit artikel voorgestelde wijzigingen zijn grotendeels van technische aard. Het nieuwe zesde lid van dit artikel beoogt de leemte op te heffen, waar de leden van de P.v.d.A.-fractie op wijzen in het eindverslag, dat niet is geregeld welk recht als eerste eindigt na een gedeeltelijke werkhervatting.

IV. Artikel 21

Voor de toelichting op de wijziging van dit artikel wordt in eerste instantie verwezen naar paragraaf 3.3 van de nota naar aanleiding van het eindverslag. Op grond van het eerste lid is herleving van het recht op uitkering mogelijk bij het verkrijgen van het werknemerschap, bij het opnieuw beschikbaar zijn voor arbeid en na afloop van een omstandigheid als bedoeld in artikel 19. Het tweede lid van dit artikel geeft aan in welke gevallen de SVr een termijn stelt aan de mogelijkheid van herleving.

V. Artikel 24

Tweede lid. In eerdergenoemd technisch overleg heeft de FBV erop gewezen, dat in de tekst van het bij de eerste nota van wijziging ingevoegde tweede lid van dit artikel, dat beoogt het begrip verwijtbare werkloosheid te definiëren, het element van het zelf ontslag nemen ontbreekt. Immers

ten aanzien van de werknemer, die zelf ontslag neemt zal ook dienen te worden beoordeeld of de daardoor ontstane werkloosheid hem kan worden verweten. De aanpassing van het tweede lid strekt ertoe te bereiken, dat de werknemer, die zelf ontslag neemt, niet als verwijtbaar werkloos wordt beschouwd als voortzetting van de dienstbetrekking in redelijkheid niet van hem kan worden gevegd. Overigens moge worden verwezen naar hetgeen hieromtrent is opgemerkt in paragraaf 3.5 van de nota naar aanleiding van het eindverslag.

Derde lid. Voor de toelichting op dit lid moge worden verwezen naar paragraaf 3.5.6 van de nota naar aanleiding van het eindverslag.

VI. Artikel 25

Voor de strekking van de voorgestelde wijziging van het tweede lid van dit artikel moge worden verwezen naar paragraaf 3.5.5 van de nota naar aanleiding van het eindverslag.

VII. Artikel 26

De werknemer dient uiteraard ook te voldoen aan de nadere voorwaarden die de bedrijfsvereniging in het uitkeringsreglement stelt aan het ontvangen van uitkering. De wijziging van dit artikel strekt daartoe.

VIII. Artikel 27

De in dit artikel aangebrachte wijziging is van technische aard. Duidelijker is tot uitdrukking gebracht dat het gaat om een verplichting die bij het intreden van de werkloosheid niet is nagekomen.

IX. Artikel 33

De wijziging van dit artikel geeft de bedrijfsverenigingen de mogelijkheid enige soepelheid te betrachten bij de uitbetaling van de uitkering. Zoals uit paragraaf 1.1 van de nota naar aanleiding van het eindverslag blijkt, is dit vooral van belang in de aanvangsfase.

X. Artikel 34

De wijziging van dit artikel is van technische aard en houdt verband met het vervallen van artikel 49. Een bepaling van gelijke strekking is thans opgenomen in artikel 45, vijfde lid.

XI. Artikel 35

Dit artikel is aangepast om duidelijker aan te geven dat alleen de inkomsten uit arbeid in de in dit artikel aangegeven omvang in mindering worden gebracht ter zake van werkzaamheden die na het intreden van de werkloosheid ter hand zijn genomen.

XIV. Artikel 42

Dit artikel wordt bij deze nota van wijziging ingrijpend gewijzigd. Hoewel niet alle leden inhoudelijk behoeften te worden aangepast hebben wij omwille van de duidelijkheid de tekst van het gehele artikel opnieuw geredigeerd.

Tweede lid. In dit lid is in de eerst plaats de in paragraaf 3.7.4. onder het hoofd «Arbeidsongeschiktheidssfeer» van de nota naar aanleiding van het eindverslag aangekondigde aanpassing voor arbeidsongeschikten

opgenomen. Onderdeel a bevat de huidige 3 uit 5 eis voor de werknemers, die de maximum uitkeringsduur van een half jaar op grond van het eerste lid hebben bereikt. In onderdeel b is geregeld dat personen die in de periode aan het intreden van hun werkloosheid onmiddellijk voorafgaande recht hadden op een arbeidsongeschiktheidsuitkering, ofwel op hun eerste werkloosheidsdag recht hebben op een gedeeltelijke arbeidsongeschiktheidsuitkering niet aan de 3 uit 5 eis behoeven te voldoen. Het betreft hier arbeidsongeschiktheidsuitkeringen op grond van wetten die staan genoemd in artikel 19, eerste lid, onderdeel a, b of c.

Voorts regelt dit lid de duur van de uitkering op basis van het arbeidsverleden in plaats van naar de leeftijd. In het slot van het tweede lid is aangegeven bij welk arbeidsverleden recht bestaat op een langere uitkeringsduur en hoe lang de uitkering kan worden verlengd. Voor de motivering van deze wijziging moge worden verwezen naar paragraaf 3.7 van de nota naar aanleiding van het eindverslag. In deze paragraaf is de invoering van de zogenoemde arbeidsverledenvariant ter sprake gebracht. In deze variant is de duur van het arbeidsverleden samengesteld uit een reëel en een fictief deel, bepalend voor de verlenging van de uitkering.

In paragraaf 3.7 is tevens aangegeven dat de maximale uitkeringsduur in de arbeidsverledenvariant gelijk of langer is dan de vergelijkbare uitkeringsduur in de nader-rapportvariant. Dit impliceert uiteraard dat de met de arbeidsverledenvariant samenhangende inkomenseffecten een gunstiger beeld zullen vertonen dan de inkomensgevolgen die voor de nader-rapportvariant in de memorie van antwoord zijn aangegeven. Daarbij zij overigens opgemerkt dat de verbeteringen alleen betrekking hebben op diegenen die aan de arbeidsverledeneis van 3 uit 5 jaar voldoen. Voor de werkloze uitkeringsgerechtigden die niet aan de arbeidsverledeneis kunnen voldoen, treedt er geen wijziging op ten opzichte van de nader-rapportvariant (alsmede ook niet in vergelijking met de systematiek uit de memorie van toelichting).

De mate waarin voor bepaalde categorieën werkloze uitkeringsgerechtigden die aan de arbeidsverledeneis voldoen, in de arbeidsverledenvariant sprake is van een verbetering van de maximale duur van hun loondervingsuitkering, is aangegeven in tabel 1. Daarbij zij opgemerkt dat, indachtig de uitgangspunten van de arbeidsverledenvariant, ook het feitelijk arbeidsverleden in de 5 jaar voorafgaande aan de werkloosheidsperiode van invloed is op de bepaling van de maximale uitkeringsduur. Zo zal een werkloze uitkeringsgerechtigde van een bepaalde leeftijd die in de betrokken 5-jaarsperiode ook alle 5 jaar daadwerkelijk heeft gewerkt, gedurende een langere periode een loondervingsuitkering ontvangen dan een uitkeringsgerechtigde van dezelfde leeftijd die in de 5-jaarsperiode een drietal jaren feitelijk heeft gewerkt. Het arbeidsverleden (feitelijk plus fictief) van de eerstgenoemde is immers twee jaar langer.

Om deze reden zijn in tabel 1 een tweetal casusposities in de arbeidsverledenvariant onderscheiden. Enerzijds een minimale variant, waarin de uitkeringsgerechtigden in de 5 jaar voorafgaande aan hun werkloosheid 3 jaar hebben gewerkt en dus (net) voldoen aan de arbeidsverledeneis van 3 uit 5 jaar, en anderzijds een maximale variant waarbij de uitkeringsgerechtigden alle betrokken 5 jaren feitelijk hebben gewerkt.

Tabel 1. Vergelijking van de duur van de loongerelateerde uitkering in de nader-rapportvariant en de arbeidsverledenvariant

Leeftijd bij aanvang werkloosheid	Duur loongerelateerde uitkering bij voldoen aan arbeids- verledeneis		
	nader-rapport- variant	arbeidsverledenvariant	
		minimaal	maximaal
tot 23	0,5	0,5	0,5
23 - 24	0,5	0,5	0,75 (+ 0,25)
25 - 27	0,5	0,75 (+ 0,25)	0,75 (+ 0,25)
28 - 29	0,5	0,75 (+ 0,25)	1,0 (+ 0,50)
30 - 32	1,0	1,0	1,0
33 - 34	1,0	1,0	1,5 (+ 0,5)
35 - 37	1,5	1,5	1,5
38 - 39	1,5	1,5	2,0 (+ 0,5)
40 - 42	2,0	2,0	2,0
43 - 44	2,0	2,0	2,5 (+ 0,5)
45 - 47	2,5	2,5	2,5
48 - 49	2,5	2,5	3,0 (+ 0,5)
50 - 52	3,0	3,0	3,0
53 - 54	3,0	3,0	4,0 (+ 1,0)
55 tot 57,5	3,5	4,0 (+ 0,5)	4,0 (+ 0,5)
57,5 tot 58	4,0	4,0	4,0
58 - 59	4,0	4,0	5,0 (+ 1,0)
60 en ouder	5,0	5,0	5,0

Uit de tabel kan worden afgelezen dat voor werkloze uitkeringsgerechtigden die in de 5 jaar voorafgaand aan hun werkloosheid 3 jaar hebben gewerkt (minimale variant), in een drietal leeftijdsklassen sprake is van een langere duur ten opzichte van de nader rapport-variant. Het gaat hier om de 2 leeftijdsklassen tussen de 25 en 29 jaar die er beiden 0,25 jaar op vooruitgaan alsmede de leeftijdscategorie 55 tot 57,5 jaar die hun maximale uitkeringsduur met 0,5 jaar zien oplopen.

In de maximale variant, dat wil zeggen voor de uitkeringsgerechtigden die de gehele 5-jaarsperiode hebben gewerkt, treedt voor aanzienlijk meer leeftijdsklassen een verlenging van de maximale uitkeringsduur op. Deze verlengingen kunnen voor sommige leeftijdsklassen zelfs oplopen tot 1 jaar.

Derde lid. Dit lid geeft aan op welke wijze het arbeidsverleden wordt vastgesteld. Hierin komt de arbeidsverleden-variant tot uitdrukking. De betrokkene moet over de laatste vijf jaar aan het intreden van de werkloosheid voorafgaande zijn arbeidsverleden aantonen en vanaf zijn 18e jaar krijgt hij voor de resterende periode een fictief arbeidsverleden. Deze fictieve periode schuift als het ware op naar mate de tijd verstrijkt. Zoals in de nota naar aanleiding van het eindverslag is opgemerkt zal mettertijd, als de effectieve registratie van het arbeidsverleden beschikbaar is, het feitelijk arbeidsverleden betrekking kunnen krijgen op de gehele periode waarover deze registratie bestaat. Dit betekent dat artikel 42, derde lid, vijf jaar na deze effectuering in bovenstaande zin kan worden aangepast.

Vierde lid. Op grond van dit lid kunnen perioden, waarover arbeidsongeschiktheidsuitkeringen op grond van de AWW/WAO en Wamil zijn ontvangen meetellen voor de 3 uit 5 eis en voor het arbeidsverleden. Het meetellen van de perioden, waarover arbeidsongeschiktheidsuitkeringen zijn ontvangen, voor de 3 uit 5 eis is slechts van belang voor personen die in de periode van 5 jaar voorafgaande aan het intreden van de werkloosheid een arbeidsongeschiktheidsuitkering hebben ontvangen doch niet onder de werking van het tweede lid, onderdeel b, vallen. In de toelichting bij de nota van wijziging inzake de Invoeringswet is reeds aangegeven dat deze

wijziging – zij het beperkt tot de 3 uit 5 eis – ook in de nWW zou worden aangebracht. Derhalve moge worden verwezen naar die toelichting en wel met name naar die bij artikel 16. Nieuw ten opzichte van de wijziging van de Invoeringswet is uiteraard het meetellen van deze arbeidsongeschiktheidsperioden voor het arbeidsverleden van de laatste vijf jaar voorafgaande aan het intreden van de werkloosheid.

Het ligt voor de hand, dat ook het overgangsrecht het arbeidsverleden op eenzelfde wijze wordt vastgesteld. In verband hiermee zal bij tweede nota van wijziging het voorstel Invoeringswet overeenkomstig worden aangepast.

Vijfde lid. Dit lid is gewijzigd om het verzorgingsforfait ook voor het arbeidsverleden in aanmerking te kunnen nemen.

Zesde lid. Dit lid is materieel gelijk aan het oude vierde lid.

Zevende lid. Dit lid, dat tot heden in het voorstel was opgenomen als vijfde lid is redactioneel verbeterd. Bovendien is thans voorzien in de situatie waarin, om welke reden dan ook, de betrokkenen zelf geen verzorgende persoon aanwijzen. De bedrijfsvereniging kan in die gevallen aanwijzen wie naar haar oordeel als verzorgende persoon moet worden beschouwd.

Achtste en negende lid. Deze leden komen materieel overeen met het oude zesde en zevende lid.

XV. Artikel 43

Eerste lid. Gebleken is dat de huidige tekst van artikel 43, eerste lid, niet duidelijk is voor de situatie, waarin het recht op uitkering meer dan eenmaal wordt onderbroken. In verband hiermee is de tekst van dit lid aangepast. Bovendien is in de tekst verduidelijkt met welke periode de uitkeringsduur kan worden verlengd. Ter voorkoming van misverstand over deze regeling hieronder een tweetal voorbeelden.

Een werknemer heeft recht op uitkering, dat bij voortdurende werkloosheid op 1 november 1986 eindigt. Hij vindt evenwel per 1 september 1986 werk en dit werk duurt tot 1 december 1986. Het recht op nWW-uitkering herleeft op die datum. Op grond van artikel 43, eerste lid, wordt de uitkeringsduur, die als de betrokkene werkloos was gebleven, was geëindigd op 1 november 1986, met 3 maanden (de periode 1 september/1 december) verlengd. Het einde van de uitkeringsduur verschuift naar 1 februari 1987.

Een andere werknemer heeft recht op uitkering van 1 december 1986 tot 1 december 1988. In de tussenliggende periode werkt hij volledig van 1 mei tot 1 september 1987. In verband hiermee schuift zijn uitkeringsduur op naar 1 april 1989. Indien hij nu op 1 maart 1989 nog voor 2 maanden werk vindt, wordt het einde van zijn uitkeringsduur weer verschoven en wel naar 1 juni 1989.

Tweede lid. Dit lid is aangepast aan de nieuwe tekst van artikel 42 en is redactioneel verduidelijkt. Met name komt in de voorgestelde tekst duidelijker naar voren, dat voor de in dit lid bedoelde gevallen een specifieke uitkeringsduur geldt.

XVI. Artikel 44

De wijziging van artikel 44, eerste lid, houdt verband met het vervallen van de halfjaarlijkse niveauverlaging. Immers hierdoor vervalt het begrip uitkeringsgrondslag.

XVII. Artikel 45

Het vijfde lid van artikel 45 strekt ertoe de SVr en de bedrijfsverenigingen te verplichten bepalingen op te nemen in de dagloonregelen, volgens welke in geval van samenloop van arbeidsongeschiktheidsuitkering en werkloosheidsuitkering een evenredige vermindering van het dagloon plaatsvindt. Dat werd bereikt door in dat lid een verwijzing op te nemen naar artikel 49, in welk artikel dezelfde categorie van personen was omschreven met het oog op de halfjaarlijkse niveauverlaging. Nu wordt voorgesteld artikel 49 te doen vervallen, is het noodzakelijk de betreffende categorie personen in het vijfde lid van artikel 45 te omschrijven.

De aandacht verdient nog, dat in artikel 30 van de Invoeringswet een overgangsbepaling is opgenomen met betrekking tot artikel 45 van de nWW. Tot een bij algemene maatregel van bestuur te bepalen tijdstip blijft artikel 45 buiten toepassing en gelden tot dat tijdstip de in genoemd artikel 30 opgenomen dagloombepalingen, welke – behoudens die betreffende het minimumdagloon – overeenstemmen met die van de bestaande WW. Tot het bedoelde tijdstip zullen de dagloonregelen op grond van artikel 30 van de Invoeringswet bepalingen moeten bevatten als bedoeld in het vijfde lid van artikel 45 van de nWW.

XVIII. Artikel 47

Het vervallen van de halfjaarlijkse niveauverlaging heeft tot gevolg, dat in artikel 47 (dit artikel regelt de hoogte van de loondervingsuitkering) kan worden volstaan met het aangeven van het uitkeringspercentage van 70 van het dagloon.

XIX. Artikelen 48 en 49

De artikelen 48 en 49 bevatten bijzondere bepalingen voor enkele categorieën werklozen met het oog op de halfjaarlijkse niveauverlaging. Deze artikelen kunnen vervallen.

XX. Artikel 50

Het oorspronkelijke tweede lid van artikel 50 gaf een recht op vervolgutkering aan degene, die bij het intreden van de werkloosheid jonger is dan 23 jaar en gedurende 6 maanden een loongerelateerde werkloosheidsuitkering heeft ontvangen en recht op verlenging van loongerelateerde werkloosheidsuitkering zou hebben gehad, indien hij 23 jaar of ouder zou zijn geweest. Betrokkene moest dus voldoen aan de arbeidsverledeneis.

In onderdeel XIV wordt voorgesteld het tweede lid van artikel 42 te wijzigen. Het recht op verlengde uitkering is niet meer afhankelijk van de leeftijd, maar, van de 3 uit 5 eis van de duur van het arbeidsverleden. In verband daarmee is dit artikellid gewijzigd. Het recht op vervolgutkering wordt ook toegekend aan degene die aan de 3 uit 5 eis voldoet, dan wel vóór of op het moment van werkloosheid arbeidsongeschikt was, maar een te kort arbeidsverleden (dat wil zeggen minder dan 5 jaar) heeft om voor verlenging van de uitkering in aanmerking te komen.

XXI. Artikel 54

Eerste lid. In dit lid van artikel 54 dient geen verwijzing meer plaats te vinden naar «uitkeringsgrondslagen» als bedoeld in afdeling II. Na het vervallen van de halfjaarlijkse niveauverlaging kent die afdeling geen «uitkeringsgrondslagen» meer.

Tweede en derde lid. Het bestaande tweede lid van artikel 54 geeft de hoogte van de vervolgitkering aan van personen als bedoeld in de artikelen 48 en 49 door te verwijzen naar die artikelen. Die artikelen vervallen bij deze nota van wijziging, zodat de hoogte van de vervolgitkering van deze personen in dit artikel geregeld dient te worden.

Het nieuwe tweede lid regelt de hoogte van de vervolgitkering van de in artikel 48 bedoelde personen.

In het derde lid wordt de hoogte van de vervolgitkering aangegeven van de in artikel 49 bedoelde personen. Dat vindt plaats door een verwijzing naar het hiervoor voorgestelde nieuwe vijfde lid van artikel 45.

XXII. Artikel 60

De uitkeringen op grond van artikel 42, eerste en tweede lid, zullen als gevolg van het vervallen van de halfjaarlijkse niveauverlaging alleen nog worden berekend naar het dagloon. Het eerste lid van artikel 60 is hiermee in overeenstemming gebracht.

XXIII. Artikel 64

Bij het indienen van de eerste nota van wijziging is in de teksten van het bij die nota gewijzigde artikel 64 een regel weggevalen. Deze omissie wordt hiermee hersteld.

XXIV. Artikel 66

De hier voorgestelde wijziging is naar aanleiding van het overleg met de FBV en de SVr aangebracht om het mogelijk te maken dat ook de fictieve opzeggingsdatum, waartoe onderdeel a de mogelijkheid biedt, doorwerkt in de opzeggingstermijn bedoeld in onderdeel b.

XXV. Artikel 67

Op basis van het genoemde overleg met de SVr en de FBV achten wij het bij nader inzien wenselijk de mogelijkheid te hebben inkomsten uit arbeid ook met vakantiegeld en vakantietoeslag te verrekenen. Immers in die inkomsten is ook het vakantiegeld begrepen.

XXVI. Artikel 70

Ten onrechte is verzuimd artikel 20 te noemen bij de bepalingen die niet van toepassing zijn voor hoofdstuk IV. Het eigen karakter van de uitkering op grond van hoofdstuk IV impliceert, dat de voor de overige uitkeringen geldende eindigingsbepaling niet dient te gelden.

XXVII. Artikel 88

De tekst van artikel 88, derde en vierde lid, is overgenomen van het derde lid van het tijdelijke artikel 40 van de WW. Deze bepalingen zijn opgenomen om ingeval van wijziging van de premie in de loop van een kalenderjaar middeling van de premieheffing mogelijk te maken. Doordat de oorspronkelijke bepaling in één lid was opgenomen en in de nWW in twee leden is ondergebracht is de bedoeling van de bepaling onduidelijk geworden. De voorgestelde wijziging van het vierde lid dient deze onduidelijkheid weg te nemen.

XXVIII. Artikel 92

De tekst van het eerste lid, onderdeel a, vertoonde enige technische gebreken, waarop met name tijdens het overleg met de FBV en de SVr is gewezen. De verbeterde redactie geeft de bedoeling van deze bepaling

weer overeenkomstig de strekking van de huidige voorwaarden voor het recht op wachtgeld. Voorts is in verband met de gewenste eenduidigheid van termijnen in het eerste en het vierde lid 40 dagen gewijzigd in acht weken.

XXIX. Artikel 102

Eerste lid. Deze wijziging is van redactionele betekenis en houdt verband met de wijziging van de tekst van artikel 42.

Tweede lid. In dit lid was al de mogelijkheid opgenomen om bij samenloop van een werkloosheidsuitkering met een AAW-/WAO-uitkering één bevoegde bedrijfsvereniging aan te wijzen. De wijziging van het tweede lid is wenselijk om een dergelijke bevoegdheid ook voor samenloop van meerdere werkloosheidsuitkeringen mogelijk te maken. Hiermee zal het mogelijk worden om bij de heffing van premie in totaal van één maximum premieloon uit te gaan. Voor de premieheffing voor de WAO kan dan één keer de WAO-franchise worden gehanteerd.

Derde lid. Gebleken is, dat ingeval van overneming van de betalingsverplichting door de bedrijfsvereniging bij faillissement, surséance van betaling e.d., het wetsvoorstel niet met zoveel woorden bepaalt jegens welke bedrijfsvereniging de werknemer ter zake recht op uitkering heeft op grond van hoofdstuk IV. Het voorgestelde nieuwe derde lid van artikel 102 beoogt hierin te voorzien.

XXX. Artikel 103

Van de zijde van de bedrijfsverenigingen is de wens geuit voorschriften te kunnen geven aan werkgevers die, ingeval van vorst of bij short-time-vergunning, de nWW-uitkering in ontvangst nemen en te zamen met het loon doorbetalen aan de bij hen in dienst zijnde werknemers. In verband daarmee is in artikel 103 aan de bedrijfsverenigingen alsnog de mogelijkheid gegeven dergelijke voorschriften in hun uitkeringsreglement op te nemen.